

پنجمین همایش سراسری راهکارهای ارتقای سلامت و چالش‌ها

با محوریت خودمراقبتی (Self Care)

دانشگاه پژوهشی علمی تحقیقاتی

کد ۱۱۷۱

خودمراقبتی، خودکارآمدی و مراحل تغییر رفتار فعالیت جسمانی دانشجویان پزشکی شهر تهران

دکتر اشرف پیراسته^۱، امیر قاسملویی^۲، کبری خاجوی شجاعی^۳ و ناهید خلدی^۱

۱. عضو هیات علمی دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد

۲. دانشجویی پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

pirasteh.ashraf@gmail.com

مقدمه و هدف: فعالیت جسمانی به عنوان بخش حیاتی و یکی از ابعاد شیوه زندگی سالم محسوب می‌گردد. عدم فعالیت فیزیکی یکی از مهمترین مسائل بهداشت عمومی در سراسر دنیاست. هدف از این مطالعه تعیین خودمراقبتی، خودکارآمدی و مراحل تغییر فعالیت جسمانی دانشجویان پزشکی شهر تهران می‌باشد.

مواد و روش‌ها: این پژوهش یک مطالعه مقطعی و تحلیلی می‌باشد که بر روی ۳۰۰ دانشجوی شهر تهران شامل دانشگاه علوم پزشکی تهران، شهیدبهشتی، بقیه الله، ارشد، ایران و شاهد در سال ۱۳۹۲ انجام گردید. نمونه‌ها با استفاده از نمونه گیری خوش ای از ۵ دانشگاه علوم پزشکی شهر تهران و در مرحله بعد در هر دانشگاه با روش نمونه گیری تصادفی وارد مطالعه شدند. مطالعه حاضر با استفاده از اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه بررسی فعالیت‌های هفتگی و مقیاس‌های استاندارد مراحل تغییر و سازه خودکارآمدی در ک شده انجام گردید. داده‌ها ای جمع آوری شده با نرم افزار spss نسخه ۱۶ و آزمون‌های آماری کای دو، تی مستقل، همبستگی اسپیرمن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: نتایج مطالعه نشان داده که میانگین سنی دانشجویان ۱۸/۹۱ با $S= \pm ۲/۱$ می‌باشد. در زمینه فعالیت جسمانی $39/3$ درصد از دانشجویان هیچگونه برنامه پیاده روى روزانه در طول هفته ندارند و $78/3$ درصد آنان در هیچ کلاس ورزشی شرکت نمی‌کنند. بر اساس مقیاس مراحل تغییر $69/3$ درصد آنان در مرحله پیش از عمل و $30/7$ درصد آنان در مرحله عمل قرار دارند و متوسط فعالیت‌های نشسته‌ی روزانه آنان $2/78$ ساعت می‌باشد. همچنین مرحله انجام فعالیت جسمانی با خودکارآمدی در ک شده ارتباط معنی داری نشان داد ($P<0/001$), یافته‌ها نشان داد حدود 30 درصد از دانشجویان مورد مطالعه خودمراقبتی در زمینه انجام فعالیت جسمانی هفتگی و رسیدن به استاندارد‌های توصیه شده داشتند.

استنتاج: به منظور افزایش فعالیت جسمانی و خودمراقبتی در دانشجویان می‌توان عوامل روانی اجتماعی و تسهیل کننده‌های خودکارآمدی را بکار برد.

کلمات کلیدی: خودمراقبتی، خودکارآمدی، مراحل تغییر رفتار، فعالیت جسمانی، دانشجویان پزشکی.